

[Fanger.]

pensionering, idet opsparingen herved vil blive forringet. Der bliver, når folkepensionsforslaget er trådt i kraft, mindre at spare af, og der bliver også mindre at spare til.

I stedet for at begynde med folkepensionering synes jeg, at vi hellere skulle tænke på ungdommens uddannelse, tænke på kapital til de investeringer, der er nødvendige for at skaffe plads til de nye store årgange, som nu begynder at melde sig på arbejdspladserne, og nødvendige for at følge med i den tekniske udvikling. Medens man for 50 år siden til jordarbejde kunne nøjes med hakke, skovl og spade, er det i dag gravemaskine, bulldozer og lastbiler, det drejer sig om, hvis man vil følge med tiden, altså investering og atter investering, en tendens, der vil blive yderligere forstærket i fremtiden.

Ja, men er den nuværende aldersrente da ikke uanstændig lille, kan man spørge. Heroverfor må jeg gøre opmærksom på, at aldersrenten fra før krigen er steget ca. 75 pct. i realindkomst, medens den arbejdende del af befolkningen kun har haft en stigning på ca. 22 pct. Endelig er den nuværende aldersrente, som for et ægtepar i provinsen andrager ca. 4 300 kr., ikke så dårlig, som mange vil gøre den til; aldersrentenyderen vil i mange tilfælde have en højere levefod end en familieforsørger med 10 000 kr. i indtægt, når man vel at mærke tager hensyn til, at familieforsørgeren har en større skat at betale, større husleje, udgift til børneforsørgelse og mange andre udgifter.

Forslaget vil betyde en overflytning af købekraft fra den arbejdende del af befolkningen til de gamle og dermed i stort omfang fra opsparing til forbrug. Forslaget vil betyde ikke alene en forhøjelse af udgifterne til alderdomsforsørgelse på ca. 200 mill. kr., som angivet i betænkningen, men man må regne med, at fremtidig vil alle tage den folkepension, der kan tilkomme dem; derved vil udgiften stige meget betydeligt, og det er der ikke skaffet dækning for. Endelig mener jeg, at der for staten fremefter vil være mange investeringsopgaver og også sociale opgaver, der er langt mere påtrængende og burde løses før folkepensioneringssagen, men som nu må udskydes.

Socialministeren (Strøm): Som jeg gjorde det ved lovforslagets anden behandling, vil jeg også her ved tredje behandling af lovforslaget rette en varm tak først til udvalgets formand, det ærede medlem fru Edel Saunte, og til udvalgets medlemmer for det store arbejde, de har udført i udvalget; det gælder ikke mindst ordføreren for det socialdemokratiske parti, det ærede medlem hr. Bundvad, ordføreren for partiet venstre, det ærede medlem hr. Lorentzen, ordføreren for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Poul Møller, og ordføreren for det radikale venstre, det ærede medlem hr. Svend Jørgensen. Jeg takker dem for det arbejde, der er udført i udvalget, et arbejde, der nu har givet et resultat, som et bredt flertal har kunnet slutte op om. Jeg takker også de embedsmænd i folketingssekretariatet og i ministerierne, som har været til rådighed for udvalget. Endelig retter jeg også en tak til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen for tilslutningen til folkepensionsforslaget og enkeforslaget.

Der er ingen, der med rette kan sige, at denne lovgivning ikke har været grundigt behandlet. Det er sagt før, men jeg synes; jeg vil sige det igen, at det var i 1948, under den første regering Hedtoft, at jeg på regeringens vegne nedsatte folkeforsikringskommissionen. Efter 7 års arbejde afgav kommissionen en betænkning, som jeg modtog i juni 1955. Det lykkedes ikke kommissionen at afgive en enstemmig indstilling, men på grund af en indstilling fra socialdemokratiets og det radikale venstres repræsentanter fremsatte jeg her i folketinget den 11. november 1955 de lovforslag, som i folketingsudvalget har dannet grundlaget for de forhandlinger, der nu er afsluttet med et lovforslag, hvorom der er enighed i udvalget. Jeg synes, der er god grund til at understøtte, at der er gået et grundigt arbejde forud for fremsættelsen af lovforslaget og i udvalget, hvis arbejde nu er afsluttet.

Det er klart, at partierne har måttet bøje sig imod hinanden. Det er ikke det forslag, jeg fremsatte, der nu bliver lov, og der er heller ikke andre partier, der kan sige, at det, de har villet, er det, der bliver gennemført. Men vi har altså talt os tilrette om spørgsmålene, og gennemførelsen af en